

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny w sprawie o sygnaturze akt VIII C 3859/13 z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. przeciwko Ż. D. o zapłatę oddalił powództwo.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiodła powódka, zaskarżając je w całości. Skarżąca zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 118 k.c. – poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż naliczona na dzień wyodrębnienia się nieruchomości przy ul. (...) w Ł. spod zarządzania przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w Ł., niedopłata z tytułu rozliczenia kosztów eksploatacji i utrzymania nieruchomości w częściach wspólnych, dostaw mediów – wody, energii cieplnej, gazu oraz wywozu nieczystości – za okres od stycznia 2009 roku do listopada 2009 roku stanowi świadczenie okresowe podlegające trzyletniemu okresowi przedawnienia, podczas gdy niedopłata ta jest płatna jednorazowo, a więc podlegała dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia;

2. naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 233 § 1 k.p.c. – mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny w postaci pominięcia poprzez oddalenie dowodu z zeznań świadka – T. K. (1) – i w rezultacie przyjęcie – iż wyliczona na dzień wyodrębnienia się nieruchomości przy ul. (...) w Ł. spod zarządzania przez powodową Spółdzielnię obciążająca pozwaną niedopłata z tytułu rozliczenia kosztów eksploatacji i utrzymania nieruchomości w częściach wspólnych oraz kosztów zużycia mediów stanowi świadczenie okresowe podlegające trzyletniemu terminowi przedawnienia i podlega doliczeniu do opłat eksploatacyjnych należnych w następnym okresie rozliczeniowym, podczas gdy niedopłata ta jest płatna jednorazowo, a nie w regularnych odstępach czasu i stanowi jedno, pojedyncze świadczenie podlegające dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości poprzez zasądzenie na rzecz strony powodowej należności pieniężnej w wysokości 942,87 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa. /apelacja – k. 73-78/

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Na wstępie zaznaczyć należy, że wobec rozpoznania sprawy w postępowaniu uproszczonym Sąd Okręgowy na podstawie art. 505<sup>13</sup> § 2 k.p.c. ograniczył uzasadnienie jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku zapadłego w postępowaniu odwoławczym z przytoczeniem przepisów prawa. Sąd Okręgowy miał także na uwadze, że w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505<sup>9</sup> § 1<sup>1</sup> k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

Przechodząc do oceny zarzutów apelacji za chybiony należało uznać podniesiony przez skarżącą zarzut naruszenia art. 118 k.c. poprzez przyjęcie, iż wierzytelność dochodzona przez powódkę w pozwie przedawnia się z upływem trzech lat. Zdaniem apelującej dochodzone przez nią roszczenie podlega dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia. Ze wskazanym stanowiskiem powódki nie sposób się zgodzić. Zgodnie z przywołanym art. 118 k.p.c. jeżeli przepis szczególnie nie stanowi inaczej, termin przedawnienia, dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata. Natomiast w myśl art. 120 § 1 zdanie 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Podnieść należy, iż w niniejszej sprawie powódka dochodzi roszczenia, na które składa się niedopłata powstała z tytułu rozliczenia kosztów eksploatacji i utrzymania nieruchomości w częściach wspólnych, dostaw mediów – wody, energii cieplnej, gazu oraz wywozu nieczystości – za okres od stycznia do listopada 2009 roku. Należy przychylić się do stanowiska Sądu Rejonowego, iż dochodzona od pozwanej wierzytelność stała się wymagalna po upływie 30 dni licząc od dnia 1 kwietnia 2010 roku, to jest od dnia 2

maja 2010 roku. Koszty dostawy gazu, podgrzania wody, zimnej i ciepłej wody, wywozu nieczystości, zużycia energii centralnego ogrzewania oraz opłata stała za zakup ciepła na centralne ogrzewanie i ciepłą wodę użytkową były co miesiąc uiszczane na rzecz powódki przez pozwaną w formie zaliczek, zatem jako świadczenie okresowe dokonywane przez pozwaną wpłaty podlegają przedawnieniu po upływie trzech lat (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2008 roku, sygn. akt V CSK 133/08, LEX nr 500183). Fakt, iż dochodzona pozwem wierzytelność ma charakter zaliczkowy, oznacza tylko tyle, że po upływie danego okresu rozliczeniowego, należy zestawić uiszczone wpłaty za dany okres z rzeczywistą wysokością poniesionych kosztów. Takie rozliczenie nie zmienia charakteru wierzytelności, która jest nadal należnością okresową. Tym samym podniesiony przez skarżącą zarzut nie może odnieść zamierzonego skutku.

Na uwzględnienie nie zasługuje także drugi z podniesionych w apelacji zarzutów odnoszący się do oddalenia przez Sąd I instancji postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 roku wniosku powódki o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka T. K. (1) na okoliczność sposobu wyliczenia kosztów zużycia mediów oraz eksploatacji i utrzymania nieruchomości wspólnej oraz powiadomienia pozwanej o konieczności ich uiszczenia. W ocenie skarżącej oddalenie wskazanego wniosku dowodowego było niezasadne i miało istotny wpływ na treść zapadłego w pierwszej instancji rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 380 k.p.c. na wniosek strony zakresem kognicji sądu rozpoznającego apelację mogą zostać objęte niezaskarżalne postanowienia sądu pierwszej instancji, jeżeli tylko wywarły one wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W niniejszej sprawie wywiedziona przez powódkę apelacja nie zawiera wprost sformułowanego wniosku o rozpoznanie wskazanego postanowienia Sądu Rejonowego w trybie art. 380 k.p.c. Nadto po wydaniu postanowienia o oddaleniu wniosku dowodowego pełnomocnik powódki nie zgłosił zastrzeżenia do protokołu w trybie 162 k.p.c. W opisanym stanie rzeczy wskazać należy, iż skarżąca nie może skutecznie zarzucić w apelacji uchybienia przez Sąd I instancji przepisom postępowania, polegającego na wydaniu postanowienia z dnia 10 czerwca 2014 roku o oddaleniu wniosku dowodowego. Jeśli uchybienie "utrwalone" w postanowieniu nie zostanie zgłoszone w terminie określonym w art. 162 k.p.c., strona utraci możliwość powołania się na nie w drodze zarzutu apelacyjnego, a tym samym wyłączona zostanie także kontrola przewidziana w art. 380 k.p.c. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 lutego 2014 roku, sygn. akt VI ACa 1079/13, LEX nr 1477383). Abstrahując jednakże od powyższego na marginesie należy wskazać, iż Sąd Rejonowy zasadnie oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka T. K. (2), gdyż wobec skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia przeprowadzenie tego dowodu stało się zbędne.

Mając powyższe na uwadze, wobec bezzasadności zarzutów sformułowanych w apelacji oraz nieujawnienia okoliczności, które winny być uwzględnione w toku postępowania drugoinstancyjnego z urzędu, Sąd Okręgowy oddalił apelację w oparciu o art. 385 k.p.c., jako bezzasadną.